

den 5. juli 1997, i tvivl om omfanget af asylsøgere, der kan hjemsendes til Somaliland, og kan ministeren bekræfte, at antallet ikke overstiger 50 i den 3-års periode, der er indgået en aftale om?»

Begrundelse

Den højst diskutabile aftale med en selvbestaltet præsident i Somaliland, hvor der fra dansk side sendes millioner af kroner til landet for at få det til at modtage et lille antal af sine egne borgere, ser ud til at være en højst ufordelagtig aftale for Danmark, der med rette kan beskyldes for at bruge bestikkelse i disse hjemsendelsessager.

Da der ikke er enighed om aftalens indhold og det antal, der skal hjemsendes, vil en yderligere uddybning være påkrævet.

Svar (5/9 97)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Indenrigsministeren har oplyst følgende:

»Den indgåede aftale med Nordvestsomalien (Somaliland) har ikke nogen talmæssig overgrænse for antallet af personer, som kan tilbageendes efter aftalen.

På baggrund af den tvivl, der som følge af Mahameds Ibrahim Egals brev er opstået i dagspressen om fortolkningen af tilbagetagelsesaftalen, rejste en delegation med repræsentanter for Udenrigsministeriet, Indenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen den 26. august 1997 til Nordvestsomalien med det formål at få præciseret, at den indgåede tilbagetagelsesaftale ikke indeholder en talmæssig begrænsning.

Den 31. august 1997 har delegationen afsluttet drøftelserne med de lokale myndigheder i Nordvestsomalien, som med deres underskrift har bekræftet, at tilbagetagelsesaftalen omfatter enhver person, der er hjemmehørende i Somaliland, og som af Flygtningsnævnet er afvist som asylansøger.«

Spm. nr. S 3184

Til indenrigsministeren (27/8 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Er det udtryk for ministerens manglende dokumentation eller manglende sikkerhed for aftalens korrekthed, at ministeren nu ønsker nye oplysninger hos den selvbestaltede præsident i Somaliland om, hvad man egentlig har aftalt om antallet af somaliske asylsøgere, der kan sendes tilbage til deres hjemland?«

Begrundelse

Den højst diskutabile aftale med en selvbestaltet præsident i Somaliland, hvor der fra dansk side sendes millioner af kroner til landet for at få det til at modtage et lille antal af sine egne borgere, ser ud til at være en højst ufordelagtig aftale for Danmark, der med rette kan beskyldes for at bruge bestikkelse i disse hjemsendelsessager.

Da der ikke er enighed om aftalens indhold og det antal, der skal hjemsendes, vil en yderligere uddybning være påkrævet.

Svar (4/9 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Den tilbagetagelsesaftale, der blev indgået den 6. juli 1997 i Hargeisa i Nordvestsomalien mellem myndighederne i Nordvestsomalien og Danmark, indeholder ikke nogen talmæssig overgrænse for antallet af personer, som kan tilbageendes efter aftalen.

På baggrund af den tvivl, der som følge af Mahamed Ibrahim Egals brev er opstået i dagspressen om fortolkningen af tilbagetagelsesaftalen, besluttede regeringen at udsende en delegation med repræsentanter for Udenrigsministeriet, Indenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen til Nordvestsomalien med det formål at få præciseret, at den indgåede aftale ikke indeholder en talmæssig begrænsning. Delegationen rejste til Nordvestsomalien den 26. august 1997.

Den 31. august 1997 har delegationen afsluttet drøftelserne med de lokale myndigheder i Nordvestsomalien, som med deres underskrift har bekræftet, at tilbagetagelsesaftalen omfatter enhver person, der hjemmehørende i Somaliland, og som af Flygtningsnævnet er afvist som asylansøger.